

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sfk/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200388
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200388.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): ZTS - VÝSKUM A VÝVOJ, a.s., so sídlom Lieskovec 598/75, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 36 299 782, právne zastúpený: Škubla & Partneri s. r. o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 36 861 154, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 101629864/2021 zo dňa 03. septembra 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/105/2021-133 zo dňa 07. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Kasačné konanie sa zastavuje.

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 11S/105/2021-133 zo dňa 07. júna 2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 101629864/2021 zo dňa 03. septembra 2021, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej aj „správca dane“) číslo: 100676378/2021 zo dňa 22.04.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správca dane uložil žalobcovi predbežné opatrenie podľa § 50 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“). Predbežné opatrenie spočívalo v povinnosti nenakladať s nehnuteľným majetkom spoločnosti.

2. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g), zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“), ktorou žiadal, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľovi priznal náhradu trov kasačného konania.

3. Prejednávaná vec bola dňa 27.10.2022 predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) a náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky bola pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

4. Podaním č. 100105778/2023 zo dňa 10.01.2023, ktoré bolo kasačnému súdu doručené dňa 10.01.2023, žalovaný upovedomil kasačný súd o vydaní rozhodnutia správcu dane č. 103243379/2022 zo dňa 30.11.2022, ktorým bola podľa § 50 ods. 7 Daňového poriadku zrušená povinnosť uložená prvostupňovým rozhodnutím. K predmetnému upovedomeniu žalovaný priložil rozhodnutie správcu dane č. 103243379/2022 zo dňa 30.11.2022, vrátane doručenky a doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. V samotnom podaní žalovaný uviedol, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo zrušené

„z dôvodu, že pominul dôvod, pre ktorý bola [príslušná povinnosť] uložená“. Odpadnutie dôvodu ako právneho základu pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia vyplýva aj z výroku samotného rozhodnutia, ktorým bolo zrušené žalobou napadnuté rozhodnutie, pričom sťažovateľ toto zrušujúce rozhodnutie správca dane (a teda ani jeho výroku, v ktorom je uvedené, že dôvodom pre zrušenie skoršieho rozhodnutia vo veci je to, že pominul dôvod, pre ktorý bola príslušná povinnosť uložená), nenapadol.

5. Prípisom zo dňa 11.09.2023 kasačný súd zaslal vyššie uvedené podanie žalovaného (vrátane jeho príloh) sťažovateľovi spolu s upovedomením o možnosti zaslania vyjadrenia k nemu.

6. Podaním zo dňa 25.09.2023 označeným ako „Spät'vzatie kasačnej sťažnosti“, (elektronicky doručeným kasačnému súdu toho istého dňa), vzal sťažovateľ kasačnú sťažnosť späť. Uvedené odôvodnil tým, že je zrejmé, že povinnosť, ktorá mu bola uložená predbežným opatrením, bola zrušená, t. j. odpadol dôvod na pokračovanie v konaní o kasačnej sťažnosti. Materiálne ani právne teda nerozporoval skutočnosti uvedené v podaní žalovaného, resp. jeho prílohách (k tomu pozri bod 4 tohto odôvodnenia).

7. Podľa § 460 SSP, kasačný súd uznesením zastaví konanie, ak došlo k spät'vzatiu kasačnej sťažnosti.

8. Vzhľadom na to, že k spät'vzatiu kasačnej sťažnosti žalobcu došlo pred rozhodnutím kasačného súdu, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačné konanie v zmysle § 460 SSP zastavil.

9. Keďže príslušné ustanovenia SSP nevyžadujú na rozhodnutie kasačného súdu o podanom spät'vzatí kasačnej sťažnosti súhlas žalovaného, nebol kasačný súd povinný pred rozhodnutím o zastavení konania zisťovať stanovisko žalovaného k spät'vzatiu kasačnej sťažnosti.

10. Podľa § 467 ods. 1 SSP, ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

11. Podľa § 170 písm. b/ SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

12. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zaviniel odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

13. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170 písm. b/ SSP nepriznal účastníkom konania náhradu trov kasačného konania. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 170 SSP). Z tejto zásady síce existuje výnimka uvedená v § 171 ods. 1 SSP, v rámci ktorej sa skúma otázka zavinenia, t. j. či niektorý z účastníkov konania zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť, pričom zavinenie sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku. Sťažovateľ vzal kasačnú sťažnosť späť s tým, že dôvod na pokračovanie v konaní odpadol, pretože zrušením prvostupňového rozhodnutia došlo k zániku predbežného opatrenia spočívajúceho v zákaze nakladania s príslušným majetkom sťažovateľa. Uvedené však kasačný súd nevyhodnotil ako procesné zavinenie na strane žalovaného.

14. Zavinenie zastavenia konania treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska a vykladať ho materiálne. Procesné hľadisko znamená, že sa neposudzuje (vecná) dôvodnosť žaloby, resp. kasačnej sťažnosti. Povahu zavineného zastavenia konania treba žalovanému pričítať aj v prípade, keď žalobca zobral správnu žalobu späť z dôvodu, že ňou napadnuté rozhodnutie bolo medzičasom zrušené v mimo odvolacom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 3/2011 zo dňa 27. januára 2011). Čo sa týka posudzovania procesného zavinenia pri spät'vzatí kasačnej sťažnosti, je potrebné zohľadniť osobitný charakter a účel predbežného opatrenia podľa § 50 Daňového poriadku. V predmetnej veci správca dane zrušil predbežné opatrenie v zmysle § 50 ods. 7 Daňového poriadku, t. j. z dôvodu, že pominul dôvod, pre ktorý bolo uložené. V tomto kontexte dáva do pozornosti kasačný súd to, že: (i) prvostupňové rozhodnutie nebolo zrušené v mimo odvolacom konaní, ale postupom podľa § 50 ods. 7 Daňového poriadku, (ii) Krajský súd v Trenčíne v napadnutom rozsudku pri meritórnom prieskume predbežného opatrenia žalobu sťažovateľa zamietol, pričom kasačný súd z dôvodu spät'vzatia kasačnej sťažnosti nemá právomoc skúmať meritum samotnej právnej veci výlučne len na účely skúmania zavinenia náhrady trov konania, t. j. nemôže preskúmať, či boli dané dôvody podľa § 50 ods. 1 Daňového poriadku a zároveň (iii) sťažovateľ v spät'vzatí žiadnym spôsobom nerozporoval dôvod

zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia tak, ako tento vymedzil žalovaný v jeho podaní zo dňa 10.01.2023 (k tomu pozri bod 4 tohto odôvodnenia), t. j. nenamietal, že právnym základom pre zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia bolo odpadnutie dôvodu, pre ktorý bolo rozhodnutie pôvodne vydané. Odpadnutie dôvodu pritom nie je možné prima facie vyhodnotiť ako nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia (čo by bolo možné pripísať žalovanému) a - naopak - nenamietanie „odpadnutia dôvodu“ ako okolnosti, pre ktorú bolo napadnuté rozhodnutie správcom dane zrušené, zakladá - pre účely rozhodovania o trovách konania - predpoklad vecnej dôvodnosti predmetného, t. j. žalobou napadnutého rozhodnutia v čase, keď bolo toto vydané. Kasačný súd preto konštatuje, že v tomto prípade, vzhľadom na stav a okolnosti veci, sa nejedná o takú procesnú a skutkovú situáciu, ktorá by odôvodňovala uloženie povinnosti žalovanému nahradiť žalobcovi vzniknuté trovy kasačného konania.

15. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.